

Sygn. akt: I C 250/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Dobrawa Michałowska
Protokolant:	sekr. sądowy Dorota Luboch

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) sp. z o.o. w R.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo,

II. odstępuje od zasądzenia zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej.

UZASADNIENIE

W. K. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego Nakazu Zapłaty Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie XIII GNc 2318/02 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 11 lutego 2014 r. w sprawie XIIIIGCo (...). W uzasadnieniu wskazała, że roszczenie pozwanego jest przedawnione.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, że w dniu 23 lutego 2012, poprzedni wierzyciel M. R., wystąpił z wnioskiem o nadanie wskazanemu tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności, co przerwało bieg przedawnienia.

Sąd ustalił

W dniu 25 kwietnia 2002 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wydał nakaz zapłaty w sprawie XIII GNc 2318/02 przeciwko W. K. i T. K. (1) na skutek pozwu Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) spółki z o.o. w Ł.. W dniu 2 lutego 2012 r. M. R., powołując się na fakt nabycia wierzytelności od wierzyciela pierwotnego, wniósł o nadanie klauzuli wykonalności na wskazany tytuł. W dniu 23 lutego 2012 r., Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności na wskazany tytuł. Następnie, w dniu 6 grudnia 2013 r. pozwany, powołując się na fakt nabycia wierzytelności od M. R., wniósł o nadanie klauzuli wykonalności na wskazany tytuł. W dniu 11 lutego 2014 r., Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności na wskazany tytuł. Powódka nie wiedziała o ciężącym na niej i wspólniku zobowiązaniu. Sprawami finansowymi spółki zajmował się T. K. (1).

Dowód:

1. nakaz zapłaty, akta XIII GNc 2318//02 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, k. 29,
2. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, postanowienie, akta XIII GCo 70/12 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi,
3. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, postanowienie, akta XIII GCo 1023/13 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi,
4. zeznania powódki, k. 43.

W dniu 25 lutego 2014 r. pozwany złożył Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Nysie P. P., wniosek o wszczęcie egzekucji powołując się na opisany wyżej tytuł wykonawczy. Komornik ten prowadzi postępowanie egzekucyjne wobec powódki pod sygnaturą KM209/14. T. K. (2) zmarł 9 września 2011 r.

Dowód: akta sprawy egzekucyjnej KM 209/14

Sąd zważył

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny nie budził wątpliwości. Sąd dokonał jego ustalenia na podstawie wskazanych wyżej dowodów w postaci akt postępowania sądowych.

Art. 125 k.c. stanowi, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Terminy określone w przytoczonym artykule podlegają ogólnym zasadom określonym w Tytule VI Księgi I k.c. Znajduje więc w badanym przypadku zastosowanie art. 123 § 1 pkt 1 k.c., który stanowi, że bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Nie ulega wątpliwości, że czynnością tą jest również skuteczne wystąpienie przez wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy stwierdzić, wniosek M. R. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 25 kwietnia 2002 r. złożony w dniu 2 lutego 2012 r. a więc przed upływem 10-letniego terminu przedawnienia skutecznie przerwał jego bieg. Skoro zatem w świetle art. 124 § 1 k.p.c., po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, wystąpienie wierzyciela w dniu 25 lutego 2014 r. z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nastąpiło w trakcie biegu terminu przedawnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 102 k.p.c., który przewiduje, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Biorąc pod uwagę fakt, że powódka dowiedziała się o ciężącym na niej i nieżyjącym współniku, który to zajmował się sprawami finansowymi spółki cywilnej, zobowiązaniu z postanowienia komornika o wszczęciu egzekucji, a o przerwaniu biegu przedawnienia dopiero z akt niniejszej sprawy oraz, że faktycznie spełniła świadczenie na rzecz wierzyciela; sąd nie obciążył jej kosztami procesu oraz kosztami zastępstwa prawnego.

Z tych motywów, na podstawie wskazanych regulacji, orzeczono jak w sentencji